

"DÜĞÜN" Gösteri Kadrosu

Kurgu	: Ömer F. KURHAN
Reji	: Metin GÖKSEL, Taner KOÇAK, Ömer F. KURHAN, Sevilay SARAL
Müzik	: Nadir GÖKTÜRK
Akustik Enstrümanlar	: Kemal GÜREL, Ahmet ALTINEL
Sahne-üstü Eşlik	: Metin GÖKSEL, Levent SOY
Dekor / Kostüm	: Handan ÖZ, Mutlu ÖZTÜRK, Sevilay SARAL, Ayşan SÖNMEZ, Cüneyt YALAZ
Aksesuar	: Umut KISAGÜN
Işık	: Uluç ESEN, Süha YAYGIN
Efekt	: Necdet HASGÜL, Taner KOÇAK

Dansçı - Oyuncu Kadrosu

Meltem ARAVİ	Umut KISAGÜN
Hülya BAHÇECİ	Mine KOÇAK
Ayşe ÇETİNER	Handan ÖZ
Cemal DEMİRCİOĞLU	İhsan ÖZÇITAK
Fahriye DİNÇER	Mutlu ÖZTÜRK
Uluç ESEN	Sevilay SARAL
Çiğdem GENÇ	Levent SOY
Metin GÖKSEL	Ayşan SÖNMEZ
Hakan GÜREL	Bora TANYEL
Burçak KARABOĞA	Cüneyt YALAZ
Kerem KARABOĞA	Leman YILMAZ
	Betül ZENGİNOBUZ

SENARYO

Bu metin "Düğün Dans-Tiyatro" gösterisinin senaryosudur. Gösteri boyunca hiç söz kullanılmamıştır. Senaryoda geçen "... dedi." türünden ifadeler, jestlerin tercümesi olarak kullanılmıştır.

BİRİNCİ PERDE

KASABA UYKUDA

Sahne karanlıktır, yumuşak bir ezgi girer. Karanlık loş bir aydınlığa dönüşür; ağır ağır yanan ışıklar, öbekler halinde uyumakta olan kasabalıları belli belirsiz aydınlatmaktadır.

Gitgide şiddetlenen bir vurmali çalgının (davul) sesi doruğa ulaştığında siyah pelerinli üç figür, üç büyücü, sarsak -ama ritmik ve dinamik- adımlarla fırlarlar sahneye; ellerinde birer gemici feneri vardır. Yabancı oldukları bellidir ama rahat ve pervasızdırlar. Uyuyan kasabalılardan oluşmuş dört insan öbeğinin önünden geçerek sahneyi boydan boya kateder, ardından aniden seyirciye dönüp kulak tırmalayıcı tiz bir kahkaha atarlar.

Beklenmedik bir şey olur: büyücülerin bu rahatsız edici hükümranlık gösterisi, arkalarda bir yerlerden yükselen -şuh- bir kadın ve hemen onu izleyen çapkın bir erkek kahkahasıyla sarsılır. Kendileri ile alay etme cüretini gösteren bu densizleri aramaya başlayan büyücüler öbekleri tek tek dolaşır, herhangi bir 'isyan' işaretine rastlamayınca rahatlayıp eğlenmeye -bir Cadı Halayı'na- başlarlar.

Halay, gıcırdayarak açılan bir kapı sesi ile yarıda kesilir: Sahnenin bir köşesinde sırlıklam aşık olduğu anlaşılacak bir genç kız ve onu 'kötü emellerine alet etmiş' olduğu anlaşılacak bir 'lumpen kazanova' (üstünde palto altında içdonu vardır) görürüz. Az önceki kahkahaların sahipleri oldukları ve muhtemelen bir samanlıktan çıktıkları tahmin edilebilir. Sigarasından derin bir nefes çekip dumanı genç kıza doğru üfürür sonra da kıza bir gül verir; kızın sevgiyle saf saf kendisine bakmayı sürdürdüğünü görünce de kaba bir el hareketiyle kovar onu; sonra da büyük bir zevkle basar kahkahayı.

Olayı baştan sona izlemiştir büyücüler; içlerinden birinin fevri tepkisini -daha ince bir plan yapmak üzere- engelleyip kısa bir fıslılaşma sonrası karar verir ve harekete geçerler. Bir an için gözden kaybolurlar; tek tek yere düşen giysi sesleri duyulur ve müzik girer: Bir insan sesi caz motifleri içeren ve simbal ile tefin eşlik ettiği bir ezgiye başlarken ilk büyücü, ayartıcı-kadın kisvesine bürünmüş bir halde fırlar ortaya. Gözleri büyük bir iştahla parlayan kazanova adeta büyülenmiştir; şehvetle karşısındaki 'erotik' şovu izlemektedir. Birinci büyücü/ayartıcı-kadın'ın şovu 'deforme' olurken, (seyirciyi odaklayarak aerobike başlamıştır), ikinci büyücü, sonra da üçüncü büyücü benzer biçimde 'süründürürler' kazanovayı: ezgi bir 'yaa...' ile biter ansızın ve büyücüler gerçek kimliklerine dönüp bir büyü dansına başlarlar; dans bittiğinde kazanova paltosunun altına sinmiştir. Büyücülerden biri paltoyu çeker kaldırır ve kazanovanın bir eşeğe dönüşmüş olduğu görülür. Kaba etlerine yediği üç şaplakla dizleri üstünde kulisin yolunu tutar kazanova; burnunu çeke çeke ağlamaktadır.

KASABA UYANIR

Çalar saat sesleri... Büyücüler alelacele sahne dışına kaçıırken kasaba uyanmaktadır. Işık söner, yanar. Ezgi girer. Aydınlık bir sahnede marangoz atölyesini, konserve imalathanesini, dokuma tezgahını ve bir balıkçı mekanını görürüz. Kasaba günlük işlerine dalmış çalışmaktadır: bir köşede iki-üç marangoz birşeyler kesip çakmakta, bir yanda işçi kızlar üretim bandının başında konserve imal etmekte, diğer yanda başında anne-baba ve genç kızdan oluşan bir aile tezgah başında halı dokumakta, öteki köşede ise balıkçılar ağlarını onarmaktadır.

Kısa bir süre sonra sahneye büyücüler yeniden girer: artık ellerinde fener üstlerinde pelerin yoktur. Tek tek iş odaklarının yanına gider, kendilerini göremeyen bu insanları ilgiyle izler, yapılan işleri taklit edip küçük oyunlar yaparak eğlenirler: ikisi marangoz olup diğerinden masa yaparlar, konserve olur, halı dokurlar, biri balık olur diğer ikisi onu avlarlar... Son odakta -yani balıkçıların başında eğlenmekte iken içeriye iki kişi girer: patron ve oğlu. Büyücüler kuytu bir yere kaçırlar. Patronun oğlu çalışan balıkçıları görünce yanlarına gider: içten bir selamlaşma yaşanır, ardından oturur yanlarına, bir balıkçı ağ dikmeyi öğretir delikanlıya ve beraber ağ dikmeye başlarlar. Durumu gören patron oğlunu yanına çağırır ve bir hayat dersi verir ona. Ne yaptığını sorar, çocuk 'alinteri baba' der, 'ağ dikmeyi öğreniyorum'. Baba: 'boş işler bunlar' diye ikaz eder, 'uğraşma böyle boş işlerle, güçlü olan ter değil paradır'. Sonra da çocuğun ensesine okkalı bir tokat patlatır.

Balıkçılar, çocuğun yediği tokata kızgın ters ters bakarlar patrona ve şöyle bir horurdanıp işlerine dönerler. Sessizlik bozulur; bir karadeniz ezgisinin ilk notaları belli belirsiz duyulur, ağır ağır başlarını kaldıran balıkçılar müziğin etkisinde ayağa kalkar, dansetmeye başlarlar... Danslarının ilk bölümü bir balık avını yansıtar; takada bir gözcü denizi kolaçan ederken diğer ikisi -ağır çekim- ağlara asılmaktadırlar, gözcü bir balık sürüsü görüp arkadaşlarına seslenir ve üçü zıpla-

arak sahne ortasına doğru ilerlerler sonra da bu küçük oyunu bırakıp horona devam ederler. Bu arada dansı izlemekte olan büyücülerden birisi balık kisvesine bürünerek oyuna katılmak üzere ortaya atılır; bu garip balığı farkeden balıkçılar bir anlık şaşkınlıktan sonra iştahla balığa doğru yönelirler; usul usul yaklaşır, çevresinde döner ve ağ atarlar ama balık-büyücü bir anda yokolup kurtulur ellerinden. Patron ve oğlunun buldukları köşeden attıkları kahkahayı duyarız. Üzüntü içinde ağlarını toplamaya koyulan balıkçılar bir anda ikinci bir balık -bu da bir büyücüdür elbette- görürler ama yine ellerinden kaçırarak, yine üzüntüyle ağlarını toplayacak ve patronla oğlu yine keyifli keyifli güleceklerdir balıkçıların haline. Üçüncü büyücü de balık olup çıkınca karşılama bu sefer daha bir hırsla yönelirler ona ama, biraz zorlanarak da olsa bu balık-büyücü de ağlardan kurtulmayı başarır. Nefes nefese, şaşkın ve kızgın balıkçılar patron ve oğlunun kahkahasına bu sefer keskin bir dönüş ve öfkeli bakışlarla sert bir tepki verirler: Patron ve oğlu kahkahalarını öksürüğe dönüştürüp yutar ve kös kös çıkarlar; balıkçılar ise neler olup bittiğini anlamamanın şaşkınlığıyla işlerine dönerler.

Bir marangoz atölyesinden yükselen seslerin çağrıştırıldığı bir müzik başlar: iki çırak ve marangoz ustası harıl harıl çalışmaktadırlar. İşlenecek kalas kalmadığı farkedilir; usta çırakları ormana ağaç kesmeye yollayacaktır. Cebinden bir kronometre çıkarır, iki dakikaları vardır. Start verir ve tabancanın geri tepmesiyle döne döne dışarı çıkar. Çıraklar omuzlarında baltalar yola koyulmuşlardır. Az gider uz gider dere tepe düz gider, balta girmemiş bir ormana varırlar: seyirci bu ormanın, marangozların yaklaştığını görünce kendilerini ağaca dönüştürmüş olan üç büyücüden oluştuğunu görmektedir ama marangoz çırakları bunun farkında değildirler; üç ağaçtan birini uygun bulup keser, sonra da bu ağaç büyücüyü omuzlarına alıp dönüş yoluna koyulurlar.

Omuzlarında ağaç-büyücüyle atölyeye varmalarına yakın öndeki çırak diğerine bir oyun yapar: birdenbire tuttuğu tarafı bırakır. Diğer çırak belinin acısıyla yüzünü buruşturmuşken 'şakacı' çırak seyirciye gülümsemektedir ama az sonra yaptığının karşılığını burnuna yediği bir kafa darbesiyle ödeyecektir. Yere düşer... ve kıvrılıp uyumaya başlar. Diğer çırak maruz kaldığı eşek şakasının öcünü almış rahatlamıştır; dönüp ağacı incelemeye koyulur.

Marangoz ustası elinde kronometre hışımla içeri girer; iki dakika dolmuştur. Yerde uyuyan çırağı görür. Açıklama ister, diğer çırak kem küm edip doğru dürüst bir açıklama yapamaz. 'Kaldır sunu' der usta. Diğer çırak uyuyan arkadaşını bir-iki kere sarsar, tık yoktur. Ustaya izin istercesine bakar, izin alınca da güçlü bir tekme savurur yerdekine: uyuyan çırak tekmenin etkisiyle bir takla atar ama mışıl mışıl uyumayı sürdürmektedir. Duruma şaşakalmış olan ustanın bir de kendisi denemek üzere uzanıp uyuyan çırağa parmağının ucu ile şöyle bir dokunması çırağın telaşla uyanmasına ve uyku sersemi kendini askerde sanıp hazırola geçmesine yeter. Usta durumunun saçmalığını pek ince olmayan bir tarzla bildirir çırağına ve işin kendilerini beklediğini belirtir. Uyanmış olan çırak suçlu suçlu tezgaha doğru ilerlerken diğer çırağın savurduğu tokattan çevik bir hareketle kurtulur. Hep beraber ağaç-büyücülerden bir masa imal etmeye girerler.

Usta ölçüp biçmekte ve çıraklara gerekli talimatları vermekte, ne yapacaklarını tarif etmektedir. Masa tamamlanmıştır. Usta yaptıkları masanın sağlamlığını kontrol eder; iyi bir iş çıkarmışlardır.

Ustanın karısı elinde yemek tepsisi sahneye girer. Usta masanın başına geçer, çıraklar da iki yanına çömelirler. Usta koca bir lokma atar ağzına, çıraklar aç gözlerle lokmanın mideye inişini izler yutkunurlar. Durumu farkedenden ustanın şefkatle 'hadi siz de yiyin' işaretini alır almaz iki çırak bütün yemeği iki saniyede yalayıp yutarlar, yemek bitmiştir. Usta ile karısı şöyle bir bakışırlar, hoşgörü ile gülümseyerek olayı izlemiş olan kadın boş tepsiyi alıp çıkar. Usta bu duruma ifrit olmuştur ama bozuntuya vermez.

Usta ile çıraklardan biri masa-büyücüyü kaldırıp arkaya taşırırken diğer çırağın yardım bir yana kendini kaptırıp ukala bir tavırla çeşitli talimatlar vermekte olduğu görülür. Usta başını işten kaldırıp durumu farketmişiyse diğer çırak suçüstü yakalanmışlığın telaşı ile işi oyuna vurur: Az sonra usta ve iki çırağı neşe içinde halay çekmektedirler.

Bu karambolde masa-büyücüyü masalıktan kurtaran büyücüler, arkadaşlarını halden hale sokmuş olan bu densizlerin yaptıklarını yanlarına bırakmazlar: önce masanın yerinde olmadığını farkedip dansa ara veren birinci çırağı sonra da ikisini birden korkuturlar. Tek başına dansı sürdürmekte olduğunu neden sonra farkedilen usta önce duruma anlam veremez; korku içinde birbirlerine sarılmış titrediklerinde çırakların gösterdikleri yöne bakar ama büyücüler usta dönüp baktığında sıradan ağaçlara dönüşmektedirler. Herşey normal görünmektedir. Usta çıraklarına iki tokat atıp halayı yeniden başlatınca çıraklar aynı korkunç görüntüyü bir daha görmemek için bereleriyle tüm yüzlerini kapatırlar. Az sonra büyücüler ustaya da korkunç yüzlerini gösterirler; halay dağılır, kaçışan -ve gözlerini örten bere yüzünden önlerini göremeyen- çırakları balıkçılar sakinleştirir. Usta'ya gelince, korkudan ödü kopmuş olsa da balıkçılara durumu çaktırmamaya çalışır; kendisini çaya davet eden genç balıkçıların davetini kabul eder.

Yeni bir müzik başlar. Konserve atölyesinin hareketlendiğini görürüz. Rutin bir tempo içinde akan üretim bandının başında çalışmaktadır işçi kızlar. Müzik aniden bir göbek havasına dönüşür; işçi kızlar ortaya fırlayıp dansetmeye başlarlar. Aralarından biri koşar dokumacı kızı da çağırır oyuna. Kız önce 'annem izin vermez' derse de dayanamaz ve annesine çaktırmadan gelip eğlenceye katılır. Dokumacı baba durumu farkedip anneyi harekete geçirene dek hep birlikte dansedeklerdir. Hışım ile yerinden kalkıp kızının yanına gelen anne kızını kulağından tuttuğu gibi eve geri sokar ve tezgahın başına oturtur. İşçi kızlar -anlık bir duraksamanın ardından- eğlencelerine devam ederler.

Patron ve oğlu sahneye girip durumu gördüklerinde patron şaşkınlık ve kızgınlıktan neredeyse dilini yutacaktır; cebinden düdüğünü çıkarır ve oğluna uzatır. Çocuk düdüğü çalmayı beceremez. Beceriksiz oğluna okkalı bir tokat atar baba, düdüğü kendisi çalar. Kızlar panik içinde üretim bandının başında hizaya geçerler. Müzik kesilmiştir; sessizliği yalnızca patronun -ve arkasında babasının

taklit etmeye çalışarak yürüyen oğlunun- adım sesleri bozmaktadır. Ağır ağır yürüyerek bandı boydan boya katederlerken çocuk saf saf işçi kızların yanında sıraya girer ve bir tokat daha yer. Patron bir an duraksar, iki adım geri çekilir ve durur, gözlüğünü yavaşça çıkarıp tutması için oğluna uzattıktan sonra -babasının gözlüğü silmesi için verdiği sanan çocuk gözlüğü siler -önünde durduğu kızıdan bir makas alır; kızın yanıtı ise beklenmedik ve güçlü bir tokat olur. Acıyla bağırarak patron hızla köşedeki yerini alır, 'iş başlasın' işaretini verir. Müzik girer; atölyenin çalışma rutini yeniden kurulur, üretim bandı çalışmaya başlar. Bir işçi kız hammaddeyi getirmekte, biri kutulamayı, biri kapak montajını, biri etiketleme işini yapmaktadır. Hammadde ise, yine gafil avlanmış olan büyücülerdir. Büyücülerden biri kızın elinden son anda sıyrılıp kaçınca elleri boş kalan işçi kız patronun uzun bir azar işitir; yeni bir parça hammadde getirmeye yöneldiğinde ise patronun karısı ile yüzyüze gelir. Patronun karısı bu karşılaşmadan hiç hoşlanmamıştır. Kocasının yanına gelip koluna girdiğinde bir yandan da kızın kötü kötü koktuğundan şikayet etmektedir. Patron, karısının yakın ilgisinden pek de hoşlanmadığını farketirecek bir biçimde kolunu kurtarır karısından ve paydos düdüğünü çalar. İşçi kızlar sevinçle işi bırakır otururlar. Patron, karısı ve oğlu ise, bir halı tezgahının başında çalışmakta olan ana-baba-geçkızdan müteşekkil dokumacı ailenin mekanına yönelir ve kapının önünde dururlar.

Müzik girer; seyircinin dikkati devinimleri büyüyen dokumacı aileye odaklanır. Bir süre uyumlu ve mutlu bir çalışma tablosu izleriz. Sonra, kızın ipliğinin bittiğini, anneden iplik istediğini, annenin de babayı ip almaya yolladığını görürüz. Baba ağır ağır ve dans ederek yumaklara yönelir. İp yumakları, bir kez daha gafil yakalanan büyücülerdir. Baba yumaklardan birini seçer ve bu yumak-büyücüyü sırtlayıp tezgahın yanına getirir. Dokuma işlemi biter: yumak-büyücü, halı-büyücü olmuştur. Dokumacılar, halıyı şöyle bir silkeleyip süpürür ve kıvançla seyre koyulurlar bitirdikleri işi. Bu anda müzik kesilir, kapı çalınır. Patron ve ailesi halı bakmaya gelmişlerdir.

Pazarlık sıkı geçer. Baba, yeni bitmiş halı için patronun 'dilini yutturacak', (hatta çocuğa bile babasını uyurma ihtiyacı duyduğunu) yükseklikle bir fiyat ister. Ama patron patrondur ve fazla uzatmaz pazarlığı; oğlunu 'iş başka' diyerek susturduktan sonra, 'sarı, satın alıyorum' der. Halı-büyücü paketlenip bir kenara kaldırılır -ve hemen diğer büyücüler tarafından kurtarılır-. Patron ise, gözlüğünü taktıktan sonra -yeni farketmiş gibi yaparak- dikkatini genç kıza yöneltmiştir. 'Bu sizin kızınız mı?' der, 'küçük bir kızdı, ne kadar da büyümüş'. 'Bu da bizim oğlumuz' diye ekler. Patronun karısı da kızın alıcı gözüyle süzmektedir. Patron bir saniye izin ister ve aile arasında 'bu kız sana alalım' anlamında, 'erkekçe' jestlerin de eşlik ettiği bir diyalog geçer. Babasının elini heyecan ve minnettarlıkla öpen oğul dünden hazırdır. Ziyaret bitmiştir. Patron ailesi çıkarlar. Neden sonra patron halının kayıp olduğunu farkederek. Oğul da aynı anda uyanmıştır, 'ben hallederim' der babasına ve kendinden gayet emin başlayıp gitgide umutsuzluğa dönüşen bir aksiyon çizgisi izleyerek, geniş bir tur atar. Kendine güvenini yitirmiş ve korkuyla, babasının önünde durur ve 'bulamadım' der. Oğulun bu yüzden bir zılgıt daha

yemesi ve annenin oğlunun yanında tavır alması ile küçük bir aile kavgası yaşanması da bu hayırlı ziyaretin kasabada doğurduğu heyecana gölge düşüremeyecektir.

Neşeli bir müzik girer. Kasabanın genç kızları dokumacı aileyi çembere alıp mutlu haberi kutlayan bir dansa başlarlar. Genç kızın ana-babası neşeyle kızlarını dansettirmeye çalışırken genç kız kayıtsız somurtmaktadır. Az sonra da çembere yarıp bir köşeye gider, küskün bir ifade vardır yüzünde. Ana-baba kızlarını izlerler; bu hayırlı kısmet konusunda kızı ikna etme çabasını sürdürmektedirler. Bu arada genç kızların dansı kendisine yeni bir yönelim noktası bulmuştur: domin-den beri olan bitenleri köşelerinde çay içerek izlemekte olan kasaba delikanlılarına yönelirler. Dansa çağırıcısına erkeklere yaklaşım sonra da kaçışarak dalga geçmektedirler. Dans sırası, iki kere yerlerinden doğrulup ikisinde de kızlar sırt çevirince kötü duruma düşmüş olan erkeklerdedir. Mecburen kalkar ve gerilim içinde dansa başlarlar. Beklenen olur; tam da kazasız-belasız -yani hatasız-bitirmenin sevinciyle havalı bir final verdiklerinde, kızların alaycı gülüşmeleriyle karşılaşacak ve aralarından birinin son anda bir hata yapmış olduğunu fark edeceklerdir. Bir kafa vuruşuyla hata yapan arkadaşlarını safdışı eder, ardından, tek çıkış yolunun ustayı dansa razı etmek olduğu kararına varırlar. Aralarından biri oturduğu yerde durumu izlemekte olan ustaya gider, 'usta bize yardım et, rezil olduk' diye ağlayarak dansa çağırır onu. Önce reddeden usta, delikanlının ağlaması karşısında dayanamaz ve kalkar gençlerin başına geçer. Başlamadan önce şöyle bir kontrol eder ekibi -birisinin fermuarı açıktır, bir diğeri sırayı bozmaktadır, biri kambur duruyordur vs...-. Ağır ağır başlayan ve müziksiz oynanıp hızlı bir finalle biten bir erkek dansı icra ederler. Ama kızların, alkış bir yana, yine dalga geçerek gülmekte olduklarını görünce küser otururlar yerlerine: dansa katılmamış olan iki marangoz çırağının alkışları da üzüntülerini yok edemez.

Küskünlüğü büyücülerin müdahalesi bozar. Bir büyücü kırmızı bir mendil çıkarıp kızlardan birinin önüne bırakır ve kızlarla erkekler arasında flörte dayalı bildik bir oyunun müziğini başlatır. Ortalık yumuşar. Bir genç kızın elindeki mendili birlikte dansetmek için seçtiği erkeğin önüne bırakması, mendili alan erkeğin ortaya çıkarak kızla dansetmesi ve kızın mendili geri almayı kabul etmesi, sonra da mendili başka bir kıza devretmesi ile sürüp giden bir dans başlar. Bu arada patronun oğlu da sahneye girerek delikanlıların saflarına katılmıştır. İki-üç çift ilk olarak ortaya çıkan genç kızın mendili hangi delikanlıya attığı konusunda çıkan ufak bir anlaşmazlığın arkasından, tartışmayı -daha çevik davranıp mendili kaparak- kazanan delikanlının birkaç figür sonra birlikte dansettiği kızı unutup kenardaki kızlarla ilgilenmeye başladığını görürüz. Genç kızın kızgınlıkla delikanlının yanına gidip kendisini hatırlatmasıyla delikanlı kendine gelecek ve durum tatlıya bağlanacaktır. İkinci çift ise meydanadaki en utangaç genç kızla en utangaç delikanlıdan oluşmaktadır. Genç kız, utana utana gider mendili delikanlının önüne bırakır; delikanlı, bir süre öylece kalakalır, ardından diğer gençlerin teşvikiyle mendili alıp dansa başlar. Birbirlerine yaklaşmak için yaptıkları ilk deneme başarısız olur; utanır kaçarlar. İkinci deneme ise, başarılıdır, gerçi birbirlerinin yüzüne bile bakamamışlardır ama olsun, mendil el değiştirmiştir. Takdir

dolu bakışlar altında yerlerine geçerler, arkadaşları delikanlıyı kutlarlar. Birden beklenmedik bir şey olur: Üçüncü dansı başlatması beklenen kız, ani bir kararla, elindeki mendili götürür dokumacı kıza verir, önce reddeden dokumacı kız, arkadaşlarının ısrarı ve babasının zoru ile mendili alır ama dansa bir türlü başlamaz. Herkes kızın mendili elbette patronun oğluna götüreceği beklentisi içindedir. Mendil zaten bunun için verilmiştir ona; delikanlılar ise, heyecan içinde müstakbel eşi ile dansetmeye hazırlanan patronun oğluna cesaret vermektedirler. Damat adayı kızın elinde mendil beklemeyi sürdürdüğünü görünce artık dayanamaz ve kendisi harekete geçer. Ama kız mendili ısrarla vermemektedir. Bir kaç başarısız -kibarca isteme, çaktırmadan yanaşma, bir boğa hismiyle kırmızı mendile saldırma gibi- denemenin ardından bir ucunu yakalayabildiği mendile tüm gücüyle asılır ama gücü yetersiz kalır. Önce kızın ana-babası, sonra -babanın yardımı çağırması ile- delikanlılar damat adayının yardımına koşarlarsa da, kız mendili vermez. Ve hiç beklenmedik bir şey olur: Tüm kasabanın hayret dolu bakışları altında genç kız mendili delikanlının elinden çeker alır, sonra da dans ede ede gidip -köşede olan biteni şaşkınlıkla izlemekte olan- marangoz ustasının önüne bırakır. Kasabalılardan bir şaşkınlık nidası yükselir. Müzik kesilir. Hele marangoz ustası mendili yerden alınca 'bu ne cüret' diyen bir 'aaa...' yükselir kasabalılardan. Dahası, ustanın, kızını öfkeyle uzaklaştırdıktan sonra mendili geri isteyen babaya mendili kibarca geri vermeyi reddedip yine özenle aldığı mendili yere bırakması ve 'kendin al' deyip sahneden tafırlı tafırlı çıkması durumu iyice karıştırır. Bu arada, iki çırak da ustalarını elbette yalnız bırakmamış, dokumacı babaya 'hadi ordan' anlamında bir şapka düzeltme jestiyle meydan okuyarak -ikinci çırak şapkasını biraz sertçe düzeltince önünü göremez hale gelip yalpalayarak çıksa da- ustalarının onurunu çiğnetmemişlerdir. Baba skandalı izlemekte olan kasabalıları dağıtır, durumu halen kavrayamamış olan damat adayını cebinden çıkardığı mendilini vererek yatıştırır. Delikanlı elinde kirli bir mendil, dans ederek meydanı terkeder. Dokumacı baba herkesi böylece çıkardıktan sonra, karısı ve kızını da önüne katıp sahneden hızla çıkar.

Mendil ortada unutulmuştur.

MENDİL DANSI

Hafif bir ışığın aydınlattığı mendil dışında hiçbir şey yoktur sahnede. İnsan sesiyle icra edilen ve gerilim etkileriyle bezenmiş bir ezgiyle birlikte üç büyücü ayrı kapılardan girerler. Birşeyler aradıkları bellidir; sanki su içinde deviniyor gibidirler. Birden, sanki su donmuş gibi, kalakalır ama biraz zorlanarak da olsa kurtulur devam ederler. Sonra birden, bir mıknaatla çekilmiş gibi, sert bir dönüşle mendile dönerler. Bir an öyle kalır, ardından harekete geçip hızla ve korkuyla mendile yaklaşırlar. Biri önde ikisi onun ardına sinmiş mendilin başında dururlar. Öndeki eğilip mendili almaya davranır ama son anda o da korkuya yenilir; geri kaçarlar. Diğer iki büyücünün mendili ele geçirmeye yönelik benzer çıkışları da aynı başarısızlıkla sonuçlanacaktır. Hep birlikte denemeye karar verir, usul usul

yaklaşıp eğilir ve ani bir hamleyle mendili tutar, kaldırmaya çalışırlar. Ama başaramazlar: mendil çok ağırdır! Yine panikle kaçırlar.

Sonunda korkularını büyüsel güçlerinin yardımına başvurarak yenecek ve mendili ele geçireceklerdir. Sanki canlı bir nesneymiş gibi davrandıkları mendille çeşitli uçlarda gezinen bir etkileşime girerler. Bir yandan mendili elden ele değiştirirken bir yandan da ona yönelik tavır ve duyguları korku, şefkat, nefret, saygı, aşağılama, hiçe sayma, yüceltme, iğrenme arasında gider gelir.

Aralarından birisinin ucundan iğrenerek tutmakta olduğu mendile tiksintiyle baktıkları bir tablonun ardından, büyücüler koşuşarak çıkarlar; ışık söner.

SÖZ

Işıklar yanar; iki lokal ışık, sıkıntılı bir şekilde oturmakta olan Marangozun karısının ve beşikteki bebeğinin bulunduğu mekan ile, heyecanlı bir bekleyiş içinde buldukları görülen dokumacı ana-babanın mekanını aydınlatır.

Kulisten bir patırtı yükselir; darbuka, tef, zil, tencere, birbirine vurulan pet şişeler... vesaireden müteşekkil bir vurmali kalabalığının sesi insan bağırmalarına karışmaktadır. Patron ve ailesi sahneye panik içinde girip kalakalırlar. Gürültü de bitmiş gibidir. Ailenin yüzündeki korku dolu ifade tam "kurtulduk" duygusuna dönüşecektir ki aynı kakafoni yine başlar ve bir çingene kalabalığının girip ailenin etrafını çevirdiğini, sonra hep beraber dokumacı ailenin mekanına doğru ilerlediğini görürüz. Patron, eşi ve damat gerilim, kalabalık neşe içindedir. Önce damadın annesi sonra da annesini kurtarmaya davranan damat çingene kalabalığının "ısrarları" sonucu göbek atmak durumunda kalır, hatta damat kendini iyice kaptırır ama herşey patronun müdahalesi ile normale döner ve nihayet Patron müstakbel dünürünün kapısını çalar. Gözü yolda olan dokumacı gelmekte olanları zaten görmüş, karısına telaşla "geldiler" demiştir bile. Dolayısıyla kapı çalınır çalınmaz açılır. "Hoşgeldiniz...Hoşbulduk..." Bu arada açık kapıdan görücülerle birlikte çingeneler de teklifsiz girmiş içeri kurulmuşlardır. Dokumacı-baba, bu davetsiz misafirleri dışarı attıktan sonra, kızını çağırır. Kız elinde tepsi girer kahve servisini yapar. Patron ve karısı alıcı gözüyle müstakbel gelini süzmekte, delikanlının ise heyecandan eli ayağı titremektedir. Höpürdeterek içilen kahvenin ardından sadede gelinir; patron kızı usulünce babasından ister. Kısa bir düşünme anının ardından, anlaşma sağlanır, damat adayı müstakbel kaynana ve kayınbabasının ellerini öper. Konuklar çıkarlarken, damat adayının müstakbel eşine gizlice el salladığını ama kızın pas vermediğini görürüz. Konuklar ve dokumacı ana-baba çıkarlar sahneden. Genç kız ise asık bir yüzle köşesinde oturmaktadır.

SEVİNÇ DANSI

Marangozun karısı oturduğu yerden doğrulur. Genç kızın sözlenmesine çok sevinmiştir. Bir süre kocasıyla bakışırlar. Küçük devinimlerle kocasının etrafında

dönmeye başlar. Dansın şiddeti artarken marangoz gözlerini kaçıtır. Kadın tekrar yakalar kocasının bakışlarını, iyice büyür hareketleri ve coşkuyla koşuşturmaya başlar sahnede. Birden köşesinde oturmakta olan genç kızla gözgöze gelir. Bir an duraksar; aralarındaki gerilimi hissederiz. Kadın kaçıtır gözlerini ve kocasına yönelir tekrar. Marangoz bir süre izler karısını; sonra yine başını çevirir. Kadının bakışları kocasının yanında yerde duran beşikteki bebeğine yönelir. Bir süre de kucağında bebeğiyle dansedecektir. Derken genç kızla tekrar gözgöze gelirler. Kadının yüzündeki mutlu ifade yerini hüzne bırakır. Bakışlarını kucağındaki bebeğe odaklar. Bir anlık bir es yaşar. Dans bitmiştir. Kadın kocasının yanına eve döner; bebeğini beşiğe yerleştirir, bir süre kocasını izledikten sonra kocasına kahvesini sunar ve çıkar.

TEHDİT DANSI

Sahnede iki kişi -bir köşede marangoz, diğer köşede genç kız kalmıştır. Davul sesleri duyulur, büyücüler girer. Marangoz'un omuzuna geçen sahnelerden hatırlayacağımız o tanıdık kırmızı mendili bırakır ve olacıkları izlemek üzere bir kenara yerleşirler.

Marangoz, omuzundaki mendili farkeder. Bir anlık tereddütün ardından yerinden doğrulur. Mendili genç kıza götürmeye karar vermiştir. Tam kızın yanına gelmiştir ki karısı sahneye girer. Kadın bir an donakalır, sonra hızla üstüne doğru yürür kocasının; marangoz sırtını döner. Kadın kocasının gözlerini yakalamaya çalışır; üstüne yürür etrafında döner önünü keser. Sonra uzaklaşır kocasından, gider bebeğini alır gelir. Kocasına uzatır çocuğu; adam yüzünü çevirir, bir daha uzatır, adam sırtını döner. Sonunda marangoz dayanamayıp çocuğu almak için ellerini uzattığında ise, kadın çocuğu vermez; kucağında sım sıkı tuttuğu bebeğiyle arkasına bakmadan sahneden çıkar.

Marangoz, eve dönüp sandalyesine oturur.

SEVDA DANSI

Sahnede Marangoz, genç kız ve büyücüler kalmıştır. Kısa bir sessizliğin ardından büyücüler yine harekete geçerler. Önce genç kıza sonra Marangozu kaldırır, genç kızın elbisesini çıkarıp marangoza kırmızı bir kuşak giydirir ve kenara geçerler (genç kızın yeni kostümünün büyücülerinkiyle benzerliği, dikkat çekicidir). Şöyle bir kulak kabartırlar; sevda dansının ezgisi duyulmaktadır.

Büyücüler sahneyi boşaltırlar. Sahne marangoz ve genç kızdır. Birbirlerine yönelirler. Çeşitli aşamaların bulunduğu bir sevda dansı yaparlar: yaklaşır, uzaklaşır, mendilin iki ucundan tutup döner sonra tekrar uzaklaşırlar, temas ise hiç yoktur... Dansı yine büyücülerin girişi bitirir. Marangoz büyücülerle birlikte gözden kaybolur; genç kız ise sahnenin bir kenarında kalakalmıştır. Üstüne çok hafif bir ışık düşmektedir.

NIŞAN

İki kadın girer, genç kıza nişan elbisesini giydirebilirler. Full ışıkla birlikte kasabalılar bir anda sahneye girer; gelin, damat, aileleri ve iki yana dizilmiş kasabalılardan müteşekkil bir nişan tablosu oluşur.

En son girenler, elinde bir tepsi bulunan orta yaşlı bir kadın ve yaşlı kocasıdır; töreni onun yürüteceği anlaşılmaktadır. Yaşlı adam özetle çiftin 'bir yastıkta kocamasını' dileyen kısa bir konuşma yapıp alkışlandıktan sonra, çiftin yüzüklerini takar ve kurdelayı keser. Müzik başlar: 'Senden başka senden başka sevemem ben hiç kimseyi.' Damat gelini dansa davet eder, önce nazlanan gelin az sonra dansetmeye başlamıştır; babaların davetiyle herkes dansa katılır. Erkek erkeğe kız kıza danseden iki çift, görece modern bir üslupla danseden sonradan görme bir erkek ve kız arkadaşı, oldukça yerli bir üslupla danseden yaşlı adam ve karısı, utanç bir delikanlı ve ona asılan bir genç kız, gelin-güvey ve aileleri... herkes eğlenmektedir. Akışkan bir arkaplan içinde belli çiftler belli anlarda öne çıkmakta, küçük olaylar/ilişkiler yaşanmakta, farklı kombinezonlar oluşup dağılmaktadır. Vals, komparsita, disko, çiftetelli, kasap havası, halay... biçimle dans türleri yanyana vardır. Gitgide çoşan yaşlı adamın geçirdiği kalp krizi tehlikesi anlık bir heyecan ve telaş yaratsa da, nişan töreni neşe içinde biter, topluluk -damat omuzlarda alkışlarla çıkar.

İKİNCİ PERDE

BEZ GELİN

Bir vurmali sesi duyulur. Üç büyücü, ellerinde örtüye sarılı cesedi andıran bir cisim, sahneye girerler. Yüzlerinde alaycı bir ifadeyle seyirciye doğru ağır ağır ilerler sahnenin önünde dururlar. Cin bakışlarla çevreyi kolaçan ettikten sonra biri cismi havaya kaldırıp dönmeye başlar. Diğerleri de çevresinde aynı ritimle dönmektedirler. Cisim elden ele dolaşır, aynı dönüş hızlanarak tekrarlanırken çocuksu bir oyun oynuyorcasına koşuşturmaya başlar ardından cismi yere atıp örtüsünü açmaya girişir, ama başaramazlar. Tekrar çocuksu oyunlarına döner, ateşin üstünden atlayan çocuklar gibi yerdeki cismin üstünden atlarlar. Sonra yeniden örtüyü açmaya yönelirler. Büyüsel güçlerine başvurur, dua eder tekrar tekrar büyü yapar ve birkaç başarısızlığın ardından aralarından biri örtüyü kaldırıp atmaya başarır. Örtünün altından çıkan ise, yüzündeki mahzun gülümsemesiyle, telli duvaklı bir bezgelindir.

Bu andan sonra büyücüler bezgelin eksenli bir tür evcilik oyunu sergileyeceklerdir. Önce, büyücülerden birinin hüznün ve sevinçle ağlayan gelin annesi, diğer ikisinin ise bezgelinin kollarına girmiş sevinçle koşuşturan akrabaları oynadığı neşeli bir düğün alayı izleriz. Sonra iki büyücü gelini süslemeye koyulur. Diğerleri ise damat olacak ve bir damat traşı sahnelenecektir. Traş biter, damat düğün giysilerini kuşanır. Çekingen ve ağır adımlarla bezgeline yaklaşırken cebinden bir kol-

ye çıkarır. Yüzünde çapkın bir gülümsemeyle gelinin önünde durur. Kolyeyi özenle gelinin boynuna takmaktadır ki birden bire kolyeyi gelini boğacakmışçasına sıkarak geri kaçırdığını görürüz. Gelini tutmakta olan büyücüler damadı geri gelmeye ikna etmek için gelinin (eteğini hafifçe yukarı sıyırarak) dişiliğini kullanır, damat utanıp başını çevirince aynı şeyi tekrarlayarak damadı yeniden ayartırlar. Damat ağır ağır yaklaşılmaya başlar, bez gelini ansızın yakalayıp boynundan ısırır. Bezgelin bir tarafa, damat diğer tarafa düşer; nefes nefesidir.

Neşeli bir kutlama dansının ardından iki büyücü yine gelinin yakınlarına dönüşüp sahte bir hüznüyle ağlaşırken zilgit ve davul sesleri arasında damat bezgelini saçlarından kavrar kaldırır.

Ağlaşarak yürüyen iki büyücü arkada, bezgelini saçından tutmuş sürüklemekte olan damat önde, bir garip düğün alayı oluşmuştur. Zilgit sesleri arasında sahnedan çıkarlar, ışık söner.

DÜĞÜN

Sahne aydınlanır. Önce, çeşitli uyarı jestleri yaparak ağır ağır ve gerisin geri yürümekte olan biri -kamber- sonra da ellerinde masa ve sandalyeler bulunan birkaç delikanlı girer. Oradan oraya koşuşturarak talimatlar yağdıran kamber ve onu pek de dinliyor görünmeyen delikanlılar, düğün mekanını kurarlar. Kamber sanki çok iş yapmış gibi soluklanıp terini sildikten -ve yere yapışan teri ile giriştiği boğuşmacadan başarı ile çıktıktan- sonra bir kapıdan genç kızın diğer kapıdan damadın ailesini sahneye davet eder. İki aile arasında yaşanan -el sıkışırken çıkan karışıklık, patronun gelinin annesine gösterdiği aşırı ilginin yarattığı sorun gibi- küçük olayların ardından kamber, düğün ahalisini sahneye davet eder.

Kamber'in çağrısı ile bir anda düz sıra halinde sahneye giren kasabalılar; düğün sahiplerini kutladıktan sonra sahnenin iki yanında -bir yanda erkekler diğer yanda kızlar olmak üzere- yerleşirler. Konuklar arasında marangoz ve eşi de bulunmaktadır.

Kamber'in bir işareti ile düğün marşı çalmaya başlar; tüm bakışlar kapıya yönelmiştir. Gelin-damat kolkola girer, kısa bir komparsitanın ardından -çift dansa başlayana kadar müzik biter- yerlerine geçerler.

Sıra takıya gelmiştir. Baba cebinden bir çuval çıkarır ve konum alır: Kadınlar sıraya girerek birer birer ellerindeki irili ufaklı takıları çuvala atarlarken kamber de takıları konuklara -kendi yorumlarını da ekleyerek- anons etmektedir. Takı seansı biter. Kız babası iyice dolmuş olan çuvalı sırtına aldıktan sonra konukları yerlerine oturmaya davet eder. Bu arada marangozun -ve bir yaşlı amcanın- oturur oturmaz demlenmeye başladıkları görülür.

Nihayet eğlenme zamanı gelmiştir. Kamber ortaya çıkarak neşeli bir düğün müziği başlatır. Ortalığı, özellikle de kadınları hareketlendirmek için 'cılğınca' zıplamaktadır ortada ama coşkısına yanıt bulamaz. Neredeyse zorla dansa

kaldırıldığı kızların çok donuk ve isteksizce yaptıkları dansa dayanamayıp müziği durdurur ve kadınları yerlerine oturtur. Umudu delikanlılardadır. Birkaçını seçer; delikanlılar fırlayıp kamberin etrafında bir çember oluşturur çökerler. Ara ara kamberin aşk, kadın ve mutluluk vaadleriyle yüklü jestleri görülmektedir. Birden çember açılır; delikanlılar start pozisyonunda dansa hazır müziği beklemektedirler.

Kamber'in başlattığı müzikle kızlara doğru ağır çekim bir koşu başlar. Hemen ardından hareketli bir horona geçen delikanlılar bir süre kendi aralarında danseder, sonra yaşlı amca ve marangoza yönelir, önlerinde çökerek dansa davet ederler onları. İyice çakırkeyf olmuş olan marangoz dans davetini biraz kırıcı bir biçimde reddeder. Bir an için küsen gençler, hemen sonra aynı neşe ile danslarını sürdürür, düğün sahiplerinin, kızların ve gelin-damatın masalarının önünde dans eder ve nihayet, ani bir açılışla gelin-damat masasının önünde duruverirler. Damatı dansa davet etmektedirler. Damat önce şaşırır, sevinir, telaşlanır, ardından izin ister babasından. Babası, annesinin de teşvikiyle izni verir; çocuk babanın elini, baba oğlunun alnını öper. Hep beraber hızlı bir erkek dansı yapar delikanlılar. Dans bittiğinde ise küçük bir skandal yaşanacaktır: dans tam geline yönelik bir finale sona ermiştir ki, patronun gelinin yanağından makas almakta olduğu görülür. Olay kamberin gençleri hemen yerlerine yollaması ve yeni bir dans müziği başlatması ile örtbas edilir: dans sırası genç kızlara gelmiştir.

Önce dansa kalkmakta nazlanarak kamberi oldukça uğraştıran kızlar, az sonra pür neşe dansetmektedirler. Onlar da bir süre gelin-güveyin ailelerinin oturduğu yerin önünde sonra da gelin-damat masasının önünde oynayacaklardır. Bu arada marangozun karısının dansın bir yerinde oynaya oynaya kocasının yanına gittiği ama marangozun hiç orali olmayarak içmeye devam ettiği görülür. Kızlar düğün sahiplerinin önünde oynarlarken babalar para asmaya davranırlar. Ama, gelinin babasının ancak düşük değerli bir bozuk paraya kıydığını, patronun ise asmak üzere cebinden bir elli binlik çıkararak ayağa kalktığını ama ortada göbek atan genç kız tarafından -ilk sahnede patronu tokatlayan kızdır bu- görmezden geldiğini izleriz. Elinde para ayakta kalakalan patron kös kös yerine oturmak durumunda kalır. Ardından gelini dansa davet eder genç kızlar; gelin önce nazlanır ama kayınbabası patronun aktif teşvikiyle -patron gelini elinden tutar dansa kaldırır- çıkıp çifte telli oynamaya başlar. Damat da davranır ama önce patron sonra da gelin, damatın da yanlarında dansetmekte olduğunu görünce dansı bırakır otururlar.

Kızlar ortaya yönediklerinde, delikanlılarla bir süredir işaretleşmekte olan kamber uygun bir anda start verir ve delikanlılar da coşkuyla katılırlar dansa. Bir süre devam eden kızlı erkekli dans yine kamberin müdahalesiyle sona erer. Gençler bu müdahaleye bozulmuşlardır ama nedenini öğrenince sakinleşir ve alkışlamaya başlarlar: dans sırası babalardadır.

İki baba -patron ve dokumacı- bağlamanın çaldığı ezgiler eşliğinde kıran kırana bir rekabete girer ama sonuçta nefes nefese birbirlerinin omuzuna yığılır kalırlar. Alkışlar arasında yerlerine otururlar.

Kamber yeni bir müzik başlatır. Bu, oldukça yumuşak bir kız-erkek dansının ezgisidir; delikanlılar ve genç kızlar ayağa kalkmış dansa başlamak üzeredirler. Birden, artık iyiden iyiye sarhoş olmuş olan marangozun ayağa kalktığı, önündeki delikanlıları kenara iterek ortaya çıktığı görülür. Dansetmektedir ve pek de kendinde olmadığı bellidir. Kamber duruma müdahale etmek zorunda hisseder kendini ama, onu da bir kenara iten marangoz önce kadınların sonra delikanlıların ardından da düğün sahiplerinin ve gelin-damatın bulunduğu odaklara yönelerek cebinden çıkardığı -ve geline ait olduğu bilinen- kırmızı mendili meydan okurcasına gösterir herkese. Damat, sandalyesinden fırlar; düğün ahalişi kavgayı önlemeye çalışmaktadır. Patron devreye girer, oğluna 'sen dur' dedikten sonra marangoza yönelir, oldukça soğukkanlı, cebinden bir sustalı çıkarır. Tam bu sırada, olayı bu ana kadar donakalmış izleyen marangozun Karısı, koşarak gelip kocasıyla Patron'un arasına girer ve Patron'dan af diler kocası adına. Patron zil zurna durumdaki marangozun elinden mendili çeker alır ve 'seni karına bağışladım' anlamında bir jestten sonra bıçağı cebine koyar. Olayın şokundan ancak kurtulmuş olan delikanlılar da marangozu.kolundan çekip yerine oturturlar. Ortalık sakinleşmiştir ama kimsenin eğlenecek hali kalmamış gibi görünmektedir.

Duruma el koyacak olan yine kamberdir: ortamı yeniden canlandırmak için harekete geçer. Delikanlılardan birine dümbelek çalmaya başlamasını işaret ettikten sonra göbek atmaya koyulur. Ne var ki, yüz bulamaz. Küskün bir biçimde kapıya yönelip bir 'girin' jesti yapar. Sahneye yüzleri peçeyle örtülü üç dansöz fırlar. Dansözleri gören düğün ahalişi az önceki nahoş olayın etkisinden sıyrılıp canlanacaktır. Ortadaki oryantal dansa eşlik edilmekte, dansözlerle karşılıklı oynanılmaktadır.

KANLI DÜĞÜN

Dansın temposu bir yerden sonra gitgide ağırlaşır; iyiden iyiye ağırlaştığında ise, düğün ahalisinin nedense uyuklamaya başladığı görülür. Az sonra dansözler yüzlerini örten peçeyi çıkardıklarında durum anlaşılacaktır: dansöz kılığına girmiş büyücüler davetlilere büyü yapmış, herkesi uyutmuşlardır. Herkesin uykuya daldığından emin olunca büyücülerden biri marangoza diğerleri geline yönelir; marangoza sevda dansındaki kuşağını, geline ise yine sevda dansındaki kostümünü giydirirler. Önceden kararlaştırılmış bir planı adım adım inşa etmekte oldukları farkedilmektedir, heyecanlı ve neşelidirler. İki genç, sevda dansını çağrıştıran ama daha şiddetli ve oyunun başından beri ilk defa olmak üzere birbirlerine dokunacakları bir dansa başlarlar: Buluşurlar, genç kız hafifçe uzaklaşır marangoz takip eder. Bir an, sevda dansının ezgisini çağrıştıran bir ezginin girmesiyle, birlikte yaptıkları ilk danstan bir parça tekrarlanır ve sonra elele tutuşur büyücülerin tekrar araya girip marangozun kuşağına bir bıçak yerleştirmesinin ardından, yine elele, kaçarlar Büyücüler arkalarından el sallamaktadır. İkinci bir bıçağı da sahnenin ortasına sapladıktan sonra onlar da sahneden çıkarlar.

Kamber, damat ve delikanlılardan ikisinin saplanan bıçağın sesiyle uyanarak ağır ağır yerlerinden doğruldukları görülür. Dört kişi, bakışları sahnenin ortasında saplı duran bıçağa odaklanmış, ağır ağır ilerlerler. Anlık bir tereddüt yaşanır. Kamber ve delikanlıların bakışları damata yönelir. Yeniden hareketlenirler. Bıçağın etrafında yapılan bir dansın ardından kamber yerdeki bıçağı alıp damata uzatır. Damat bıçağı kuşağına sokar. Atına biner. İki delikanlı da onu izler; üçü birlikte çıkarlar.

Büyücüler girerler. İlk sahnede ki kostümlerine -kara pelerin ve başörtüleri, ellerinde fenerleri- bürünmüşlerdir. Sağı solu kolaçan ettikten sonra sahneye henüz kim olduklarını bilmediğimiz birilerini davet eden bir jest yapar ve kenara çekilirler.

Gelenler, marangoz ve gelindir. Ağır çekim yürümektedirler. Yorulmuş oldukları bellidir; birbirlerine yaslanır uyurlar.

Aynı kapıdan bu sefer damat ve iki delikanlı -'avcılar'- girer. At üstünde bütün sahneyi kolaçan ederler; kaçanları aramaktadırlar. Uyumakta olan çifti farketmeleri, yüzlerinde alaycı bir gülümsemeyle 'avcılar' izlemekte olan büyücüler tarafından -bir süre için- engellenecektir.

Müziğin temposu yükselirken, büyücüler, önce 'avcılara' kaçak çifti gösterir sonra da uyuyan çifti uyandırır. Kovalamaca başlamıştır. Atlar dörtlüye kaçakların peşine düşer. Aşıklar ise -yine ağır çekim- kaçmaktadır; avcılar gitgide yaklaşır. Ama ansızın gözden kaybedeceklerdir kaçakları; büyücüler çifti yine saklamıştır. Üç 'avcı' bir öfke dansı yaptıktan sonra yine aramaya koyulmuşlardır ki büyücülerin iki delikanlıyı büyüleyerek fonda uyumakta olan kasabalıların arasındaki yerlerine götürüp oturttukları ve böylece, damat ve marangozu teke tek karşı karşıya bıraktıkları görülür.

Damat atından iner. İkili bir kavga başlar. Olduğu yerde donakalmış kavgayı izlemekte olan gelin bıçaklar çekildiğinde döne döne aralarından geçip ortalarında bir yerde diz çöker. Kavga, iki gencin birbirlerini bıçaklaması ve ikisinin de ölümüyle sona erer.

FİNAL

Büyücülerin zılgıtı duyulur. Kurdukları komplota başarıya ulaşmıştır; neşeli bir cadı halayına başlarlar ama, az sonra gelinin sitemkar bakışları ile karşılaşınca durup, hüznü ve suçluluk duygusu yüklü nazarlarla geline bakarlar. Fonda, 'Kırmızı Gül' ezgisi duyulmaktadır. Büyücülerden biri gider gelini kucaklar, gelinin başını omuzuna yaslar. Diğer iki büyücü ise damat ve marangozu yerlerine götürüp oturtur dönerler. Ağlamaktadırlar. Ama az sonra çözümü bulurlar; Gelin de artık aralarından biri olacaktır. Geline yeni elbiseleri giydirilir. Dört büyücü birlikte dansa başlar, uyumakta olan kasabalılarla dalga geçer eğlenirler.

Kasabaya ilk geldiklerinde yaptıkları dans olan büyücü halayı da bitirdikten sonra, artık gitme vakti gelmiştir. Tam kapıya yönelmişlerdir ki, birden dururlar. Gelin sandalyesinin boş kaldığını hatırlamışlardır. Bir süre düşünür ve bu soruna da bir çözüm bulurlar. Büyücülerden ikisi dışarı çıkar. Müzik ve ışık değişir: aydınlık bir ışık ve yumuşak, akıcı, parlak bir müzik. İki büyücü ellerinde bez bebekle geri dönerler. Bezbebek, üstünde gelinliği başında duvağı ve yüzünde gülümsemesi ile gelin sandalyesine yerleştirilir. Herşey tamamdır. Uyumakta olan damadın başını da, küçük bir dokunuşla gelinin omuzuna yaslayan büyücüler, ellerindeki gemici fenerlerini bir solukta söndürürler.

Seyirci -ışıklar sönmeyen önce- uykudaki kasabalıların yüzünde belli belirsiz bir gülümseme farkedecektir: sanki bütün kasaba mutlu bir düş görmektedir...

-Işıklar söner-